

ZARZĄDZENIE

Dnia 9 kwietnia 2026 r.

Prezes SN Zbigniew Kapiński

W związku z wnioskiem o zbadanie spełnienia przez **SSN A.D.** wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących powołaniu i postępowania po powołaniu na podstawie art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 29 § 6-9 i 24 uSN,

stwierdziwszy, że:

- wniosek pochodzi od strony postępowania przed Sądem Najwyższym – skazanego (art. 29 § 7 uSN),
- został sporządzony, podpisany i wniesiony przez obrońcę skazanego (art. 87¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 29 § 8 zd. czwarte uSN),
- z zachowaniem terminu tygodniowego (art. 29 § 8 zd. pierwsze uSN) i
- czyni zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego (art. 119 § 1 k.p.k. w zw. z art. 29 § 9 i 24 uSN),

- 1) wniosek odrzucić;**
- 2) odpis zarządzenia doręczyć obrońcy i skazanemu oraz dołączyć do akt V KK 480/25;**
- 3) o wniosku i o wydanym zarządzeniu zawiadomić SSN A.D.;**
- 4) zakreślić sprawę w repertorium KB jako zakończoną w inny sposób.**

UZASADNIENIE

Kodeks postępowania karnego nie przewiduje w niniejszym wypadku obowiązku sporządzenia uzasadnienia, gdyż zarządzenie to jest niezaskarżalne

(por. art. 99 § 2 k.p.k.). Jednakże – z uwagi na odrzucenie wniosku – należało je sporządzić.

Wniosek nie spełnia wszystkich wymaganych prawem wymogów, nie wskazuje bowiem na sposób postępowania sędziego po powołaniu oraz tego, jak okoliczności związane z powołaniem oraz sposób postępowania sędziego po powołaniu – w rozumieniu art. 29 § 5 i n. uSN – miałyby wpływać na naruszenie standardu niezawisłości lub bezstronności w okolicznościach tej konkretnej sprawy. Za spełnienie tego wymogu ustawowego nie sposób uznać powoływanej przez wnioskodawcę okoliczności wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej, albowiem oznaczałoby to, że taki wpływ występuje w każdej sprawie, niezależnie od jej okoliczności. To z kolei stałoby w sprzeczności z treścią i celem art. 29 § 5 uSN. W końcu „brak zaufania” (s. 2 wniosku) strony lub jej reprezentanta procesowego do sędziego przydzielonego lub wyznaczonego do rozpoznania sprawy nie stanowi w ogóle podstawy do wyłączenia sędziego od rozpoznania sprawy – ani w trybie przepisów ustrojowych, ani w trybie przepisów Kodeksu postępowania karnego.

Na marginesie wskazać należy, wobec wątpliwości zgłaszanych w treści uzasadnienia (choć w sposób daleki od wymogów profesjonalizmu), że Sędzia SN R.W. został wyłączony od rozpoznania sprawy na mocy postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 marca 2026 r., V KK 480/25 wydanego w następstwie złożenia wniosku o wyłączenie sędziego przez innego uczestnika postępowania w tej sprawie. Sędzia SN A.D. została przydzielona do sprawy stosownie do wymogów przepisów zawartych w § 80 regSN.

Te wszystkie wątpliwości mogłyby zostać rozwiane przez obrońcę skazanego, gdyby ten zechciał zapoznać się z aktami sprawy, czego jednak nie uczynił.

Z kolei co do pozostawienia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie V KB 12/26 bez dalszego biegu, to obrońcy powinno być wiadome (niezależnie od treści zarządzenia wydanego w dniu 12 marca 2026 r. w sprawie V KB 12/26), że orzeczenia zapadające w sprawach KB nie są takimi orzeczeniami, w stosunku do których – w świetle art. 540 i art. 542 § 3 k.p.k. – możliwe jest wznowienie postępowania sądowego. Obrońcy, jako profesjonalnemu reprezentantowi strony,

powinno być też wiadome, niezależnie od powyżej wskazanej niedopuszczalności, że wznowienie postępowania sądowego możliwe jest jedynie w odniesieniu do postępowań zakończonych orzeczeniem sądu, a zarządzenie (decyzja w takiej formie zapadła w sprawie V KB 12/26) w polskiej procedurze karnej nie jest rodzajem orzeczenia (zob. intytulację Rozdziału 11 Kodeksu postępowania karnego).

W niniejszej sprawie brak było podstaw, aby o odrzuceniu wniosku zawiadomić Okręgową Radę Adwokacką. Artykuł 29 § 11 uSN przewiduje co prawda obligatoryjne zawiadomienie organu samorządu zawodowego w razie odrzucenia wniosku złożonego w postępowaniu przed Sądem Najwyższym. Przepis ten jednak odnosi się wyłącznie do pełnomocników, nie obejmuje swoim zakresem obrońców. Prawodawca w ustawie o Sądzie Najwyższym rozróżnia bowiem role procesowe, jakie w postępowaniu przed tym Sądem mogą pełnić adwokaci i radcowie prawni, wskazując wyraźnie w art. 85 § 2 uSN zarówno pełnomocników, jak i obrońców. Brak jest w takiej sytuacji jakichkolwiek racjonalnych podstaw, aby w wypadku art. 29 § 11 uSN sformułowanie „pełnomocnik” rozumieć szerzej aniżeli w art. 85 § 2 uSN, jako obejmujące także obrońcę. W takiej sytuacji w postępowaniu prowadzonym przed Sądem Najwyższym na podstawie przepisów Kodeksu postępowania karnego zawiadomienie organu samorządu zawodowego, do którego należy obrońca, w razie złożenia przez niego wniosku o przeprowadzenie testu niezależności, który został odrzucony (art. 29 § 10 uSN), możliwe jest jedynie w razie stwierdzenia przesłanek określonych w art. 20 § 1 k.p.k., a te w niniejszej sprawie nie zostały spełnione.

Prezes Sądu Najwyższego

SSN Zbigniew Kapiński

Na niniejsze zarządzenie zażalenie nie przysługuje.

[WB]

[a.ł]

